

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים . . .

The recital of the paragraphs יהי רצון during גלילה can be traced to סדר רב עמרם גאון:

סדר רב עמרם גאון סדר שני וחמישי-וגולל ס"ת ובגללו אומר: יהי רצון מלפני השמים לרחם את בית חיינו ולהשיב שכינתו לתוכו במהרה בימינו. ואמרו אמן. יהי רצון מלפני השמים. לרחם על פליטתנו. ולעצור את המגפה ואת המשחית מעלינו. ומעל עמו ישראל ואמרו אמן. יהי רצון מלפני השמים, לקיים לנו את כל חכמי ישראל, הם ובניהם ותלמידיהם בישראל. בכל מקומות מושבותיהם, ואמרו אמן. יהי רצון מלפני השמים שנשמע ונתבשר בשורות טובות מארבע כנפות הארץ ואמרו אמן. ומברך: מי שברך אברהם יצחק ויעקב אבותינו. הוא יברך את אחינו ואחיותינו בני ישראל הבאים בכנסיות לתפלה ולצדקה. הקב"ה ישמע בקול תפלתם ויעשה הפצם וימלא משאלותם בטוב. ואמרו אמן. אחינו ישראל ואנוסי ישראל הנתונים בשביה ובצרה. המקום ברוך הוא ירחם אותם. ויושיעם בעבור שמו הגדול. ויוציאם מצרה לרוחה ומאפילה לאורה. ואמרו אמן. יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך.

Although גלילה, סדר רב עמרם גאון provides for the recital of the paragraphs יהי רצון during גלילה, the practice appears to have been abandoned for several centuries. The מחזור ויטרי provides that the paragraphs be recited only after קריאת התורה on שבת at מנחה:

מחזור ויטרי סימן קצט ד"ה ואני תפילתי-ואני תפילתי לך י"י עת רצון א-להים ברב חסדך עניני באמת ישעך: ומוציא ספר תורה וקורין בו שלשה פרשת הסדר במקום שפסקו שם שחרית. ואינו אומר קדיש בבימה אלא גולל ספר תורה. ובגלילתו אומ': יהי רצון מלפני א-להי השמים לכוונן את בית חיינו ולהשיב שכינתו לתוכו במהרה בימינו ונאמר אמן: יהי רצון מלפני א-להי השמים לרחם על פליטתנו ולמנוע את המשחית ואת המגפה מעלינו ומעל כל עמו ישראל אמן: יהי רצון מלפני א-להי השמים לקיים בנו את כל חכמי ישראל הם ונשיהם ובנותיהם ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם בכל מקומות מושבותיהם ונאמר אמן: יהי רצון מלפניך א-להי השמים שנשמע ונתבשר בשורות טובות ושמעות טובות מארבע כנפות כל הארץ אמן: אחינו אחינו כל בית ישראל ונשיאנו ואנוסי ישראל הנתונים בצרה ובשבייה העומדים בים וביבשה המקום ירחם עליכם ויוציאכם מצרה לרווחה ומאפילה לאורה בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהי חסדך י"י עלינו כאשר יחלנו לך: ועומד להחזיר ספר תורה למקומו.

1. סדר רב עמרם גאון provides that one should recite: מלפני השמים. The מחזור ויטרי found below provides that one should recite: מלפני א-להי השמים. The אבודרהם found below explains the difference between the two versions.

The paragraphs **יהי רצון** omits any reference to the **רוקה**:

פירושי סידור התפילה לרוקה [עד] הגבהת התורה עמוד תכד—לאחר שגולל התורה החזן עומד ואומר בקול רם יהללו את שם ה' כי נשגב שמו לבדו, וכל הבריות יהללו שם ה', לפי שנתן לנו תורה צריך הילול, כדכתיב (תהילים קיט', קעא') תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חוקיך. יהללו את שם ה' כי נשגב שמו לבדו כל הבריות יהללו את שם ה' המיוחד והנכבד. כי נשגב לשון (איוב לז', כג') שגיא כח. שמו לבדו נשגב, כדכתיב ונשגב ה' לבדו.

The **ראש חודש** refers to the paragraphs **יהי רצון** but only as part of announcing **אבודרהם**.

This is still the **מנהג** of the **ספרדים**:

ספר אבודרהם סדר ראש חודש ד"ה שבת קודם—שבת קודם ראש חודש אחר קריאת ההפטרה קודם אשרי מכריז שליח צבור ומודיע לקהל באיזה יום יחול ראש חדש או אם יהיה יום אחד או שני ימים ואומר תחלה יהי רצון מלפני השמים לכונן את בית חיינו כך אומרים ברוב המקומות בספרד. ויש מקומות שאומר מלפני א—להי השמים. וטעמם מפני שאין ראוי לומר מלפני השמים שנראה כשואל מאת השמים. ונראה לי שאין לחוש שהרי כתוב בדניאל די שליטין שמיא והטעם הקב"ה שהוא שוכן שמים. לכונן את בית חיינו על שם עד יכונן ועד ישים את ירושלים. והשיב שכינתו לתוכו על שם ושכנתי בתוכם ואמרו אמן כבר זכרנוהו. יהי רצון מלפני השמים לרחם על פליטתנו על שם להשאיר לנו פליטה. לעצור המגפה על שם ותעצר המגפה. והמשחית מעלינו על שם ולא יתן המשחית לבא. יהי רצון מלפני השמים לקיים את כל חכמי ישראל על שם קיימני כדברך. הם ובניהם ונשיהם ותלמידיהם על שם ובניהם ונשיהם וטפם. בכל מקומות מושבותיהם לשון חכמים הוא. והטעם שמבקשין רחמים על החכמים בהכרזת ראש חדש מה שלא מצינו כן בשום מקום בעולם מפני שהם היו מקדשין החדש בזמנו על פי הראיה כי להם נמסר קדושו שנאמר אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אותם אתם כתיב והם מסרו להם העיבור ולולי הם לא היינו יודעים מתי יבא החדש ולכן אנו מזכירין אותם לטובה שיקיים אותם הבורא ויחזיר עטרה ליושנה ויקדשו החודש כבראשונה. יהי רצון מלפני השמים שנשמע ותבשר בשורות מארבע כנפות כל הארץ. מי שעשה נסים לאבותינו ע"ש נתת ליראיך גם להתנוסס. וממצרים גאלם הוא יגאל אותנו וישיב בנים לגבולם על שם ושבו בנים לגבולם. בסימן טוב לשון חכמים הוא (שבת פט, א) יחדש אותו הקב"ה עלינו וכו' לקמן אפרש כל זה. לשמעות טובות כבר זכרנוהו. ולגשמים בעתם על שם (ויקרא כו, ד) ונתתי גשמיכם בעתם.

Neither the **מחבר** nor the **רמ"א** provide that the paragraphs be recited during **גלילה**. It is a mystery as to why in the 17th Century the requirement that the **שליח ציבור** read these paragraphs during **גלילה** begins to appear in such **סידורים** as the **סידור** of **רב שבת** and is followed in the 18th Century in the **סידור הגר"א** and the **סידור** of **רב יעקב מעמרין**.

TRANSLATION OF SOURCES

יחי רצון - He rolls the Sefer Torah closed and recites: Yihei Ratzon etc.

מחזור ויטרי סימן קצט ד"ה ואני תפילתי - He removes the Sefer Torah and reads in order from where the Reader finished off at Schacharis. Half Kaddish is not recited at the Bima where the Torah reading took place; instead he proceeds to roll the Torah closed. While rolling the Sefer Torah closed, he should say: Yihei Ratzon etc. and he then stands to return the Sefer Torah to its place.

פירוש סידור התפילה לרוקה [ער] הגבהת התורה עמוד תכד - After rolling the Sefer Torah closed, the Chazan stands and recites in a loud voice: Yihalilu Es Shem Hashem Ki Nisgav Shimo L'Vado. All living things should praise the name of G-d. Because G-d gave us the Torah, He should be praised as it is written: My lips shall utter praise, when You have taught me Your statutes. Yihalilu Es Hashem . . . all living things will praise Your Ineffable and Adored Name. Ki Nisgav as in the verse: excellent in power. Sh'mo L'Vado Nisgav as it is written: and G-d alone will be exalted on that day.

ספר אבודרהם סדר ראש חודש ד"ה שבת קודם - On Shabbos, after reading the Haftarah and before Ashrei, when it is a week on which a Rosh Chodesh falls, the Prayer Leader announces and advises the congregation as to the day on which day Rosh Chodesh will be celebrated; whether it will fall on one day or two days. Before announcing the day(s), he recites: Yihei Ratzon. So they act in most places that follow the Sephardic tradition. There are places in which they use the words: Mi'Lifnai Elokei Ha'Shamayim (before the G-d of the heavens) and not the words: Mi'Lifnai Ha'Shamayim. They change the language because they believe that it is inappropriate to say Mi'Lifnai Ha'Shamayim because it seems that he is praying to the sky. It appears to me that this should not be a concern since it is written in Sefer Daniel: who rules the heavens. We recite those words because G-d is the One who resides in the heavens. The words: L'Chonain Es Beis Chayeinu represent the words: (Isaiah 62, 7) until he makes Jerusalem a praise on the earth. V'Haishiv Shechinaso L'Tocho represents the words: and I will dwell within it. V'Imru Amen are words that I have already explained. The words: Yihei Ratzon . . . L'Rachem Al Pelaitasainu represent the request that no matter the circumstances, G-d should always allow a remnant of the Jewish People to survive. The words: L'Etzor Ha'Magaipha are taken from the verse: the plague ended. The words: V'Hamashchis Mai'Aleinu are from the verse: and G-d will stop the conqueror from coming. Yihei Ratzon . . . L'Kayeim Es Kol Chachmai Yisroel is based on the verse: You have kept me as You promised. Haim Oo'Binai'Hem OO'Nishaiy'Hem V'Salmidei'Hem are based on the words: their children, their wives and their newborns.

The words: B'Chol Mikomos Moshveihem represent our Sages. We request compassion for our Sages while announcing the day on which the New Month will be celebrated. This is a request that we do not make in reference to any other matter. The reason we do so is because it is our Sages who have the responsibility to declare the new month at its correct time by means of testimony from those who witnessed the first appearance of the new moon. It was the court that was given that job in accordance with the verse: these are the Holidays that G-d established for which you should set the date. The Court was also given the responsibility to establish leap years. If not for our Sages we would not know on what day to celebrate the New Moon. We therefore ask that good things happen to our Sages; that G-d should watch over them; that G-d should return our court system to what it once was and that we should once again be able to establish the New Moon by taking testimony of eyewitnesses who saw the first appearance of the new moon. Yihei Ratzon . . . Sh'Nishma V'Tivaser Bsoros Mai'Arbah Kanfos Kol Ha'Aretz. Mi Sh'Asah Nissim L'Avoseinu based on the words: (Psalms 60, 6) a banner to display. Oo'Mimitzayim G'alom Hoo Yig'Al O'Sanu V'Yashiv Banim Li'Givulum is based on the verse: and our children will return to their homeland. B'Siman Tov is based on words of our sages (Shabbos 69, 1). Yichadesh Oso Hashem Oleinu, I will explain later. L'Shmuos Tovos, I have already explained. V'Ligshamim B'Itam is based on the verse (Vayikra 26, 4) and I will provide rain at the right moment.

SUPPLEMENT

שיר השירים TO תרגום The Hebrew Translation Of The Aramaic

The edition of the נור הקודש which follows the תרגום נוסח תימן contains the תרגום שיר השירים. It also contains a Hebrew translation of the תרגום. I am providing the Hebrew translation of the תרגום for the first chapter of שיר השירים. For those of you who like to study the complete תרגום can purchase a copy at Mekor Haseforim on Coney Island Avenue in Brooklyn.

פרק א

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה:

תרגום-שירים ותשבחות אשר אמר שלמה מלך ישראל ברוח הקדש לפני רבון העולם. עשר שירים נאמרו בעולם, והשירה הזאת משבחה מכולן. את השירה הראשונה אמר אדם, כאשר נמחל חטאו, ויום השבת בא והגן עליו, אז פתח פיו ואמר (תהילים צב): "מזמור שיר ליום השבת". השירה השניה אמר משה ובני ישראל כאשר קרע להם אדון העולם את ים סוף. אז פתחו כולם פיהם כאחד ואמרו שירה, ככתוב (שמות טו, א): "אז ישיר משה ובני ישראל". השירה השלישית היא שירת הבארה; אמרו משה ובני ישראל, פתחו כולם פיהם כאחד ואמרו שירה, ככתוב (במדבר כא, יז): "עלי באר ענו לה". השירה הרביעית אמר משה, אבי הנביאים, כאשר בא יומו להסתלק מן העולם והוכיח בה את עם בית ישראל, ככתוב (דברים לב, א): "האזינו השמים ואדברה". השירה החמישית אמר יהושע בן נון בהלחמו בגבעון, ועמדו בשבילו השמש והירח שלשים ושש שעות וחדלו מאמור שירה, אז פתח הוא פיו ואמר שירה, ככתוב (יהושע י, יב): "אז ידבר יהושע". השירה השישית אמר ברק ודבורה ביום אשר מסר ה' את סיסרא ואת מחנהו ביד בני ישראל, ככתוב (שופטים ה, א): "ותשר דבורה וברק בן אבינעם". שיר השביעי אמרה חנה כאשר נתן לה בן מה, ככתוב (שמואל א ב, א): "ותתפלל חנה". השירה השמינית אמר דוד מלך ישראל על כל הניסים אשר עשה ה' עמו, פתח פיו ואמר שירה, ככתוב (שמואל ב כב, א): "וידבר דוד לה". השירה התשיעית אמר שלמה מלך ישראל ברוח הקדש לפני ה' רבון העולם. והשירה העשירית עתידים לומר בני ישראל בשעה שיצאו מגלותם מתוך העמים, ככתוב ומפרש על ידי ישעיהו הנביא (ל, כט): "השיר יהיה לכם כליל התקדש חג, ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר ה'" - כעם ההולך להראות לפני ה' שלש פעמים בשנה במיני זמר וקול תוף לעלות על הר ה' ולעבד את ה' צור ישראל.

ב יִשְׁקֶנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּין:

תרגום- אמר שלמה הנביא: ברוך שם ה' שנתן לנו את התורה על ידי משה ספרא רבה, כתובה על שני לוחות אבנים, וששה סדרי משנה ותלמוד על פה. והיה מדבר עמם פנים אל פנים כאדם המנשק לחברו מרב חבה שאהב אותנו יותר משבעים אומות.

ג לְרִיתָ שְׁמִנִּיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תוֹרַק שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּדְךָ:
 תרגום- לקול נסיד וגבורתיך אשר עשית לעם בית ישראל חרדו כל העמים אשר שמעו שמע
 גבורתיך ואותותיך הטובים ושם קדוש נשמע בכל הארץ כשמן המשחה הטוב היורד על
 ראשי המלכים והכהנים, ובשביל כך אהבו הצדיקים ללכת בדרכך הטובה לרשת העולם
 הזה והעולם הבא.

ד מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָהּ בְּךָ נִזְכְּרָה דְדִיךָ מִלִּין
 מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבֹּדְךָ:

תרגום- כאר יצאו עם בני ישראל ממצרים היתה שכינת אדון העולם הולכת לפניכם בעמוד
 ענן יומם ובעמוד אש לילה. אמרו צדיקי הדור ההוא לפני רבון העולם: נמשך נא אחריך
 ונרוץ אחרי דרך טובך וקרוב אותנו לתחית הר סיני ותתן לנו את תורתך מבית גניזך
 שבשמים ונשמח ונגיל בעשרים ושתים אותיות שנכתבה בהן ונזכור אותן ונאהב את
 א-להותך ונתרחק מאלילי העמים, וכל הצדיקים העושים הישר בעיניך יהיו יראים אותך
 ואוהבים את פקודיך.

ה שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלֵי קִדְר כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה:
 תרגום- כשעשו בני ישראל את העגל נהפכו פניהם לשחור כבני כוש השוכנים במשכנות קדר,
 וכאשר שבו בתשובה ונמחל להם נשתנה זיו פניהם כמלאכים ועל שעשו יריעות למשכן
 שרתה עליהם שכינת ה', ומשה רבם עלה לרקיע ועשה שלום בינם ובין מלכם.

ו אֶל־תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שִׁשְׁזַפְתָּנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אֲמִי נִחְרוּ־בִי שְׁמֹנִי נִטְרָה
 אֶת־הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרַתִּי:

תרגום- אמרה כנסת ישראל נגד העמים: אל תבזוני כי נעשיתי שחורה מכם על שעשיתי
 כמעשיכם והשתחויתי לשמש ולירח כי נביאי השקר גרמו כי יחרה בי אף ה', והם למדוני
 לעבד את אליליכם וללכת בדרכיהם: ואת אדון העולם אשר הוא הא-לוקים לא עבדתי ולא
 הלכתי בחקותיו ולא שמרתי את מצותיו ואת תורתו.

ז הַגִּידָה לִּי שְׁאֶהְבֶּה נַפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלֵמָה אֶהְיֶה כְּעֵטְלָה
 עַל עֵדְרֵי חִבְרִיךָ:

תרגום- כאשר בא יומו של משה הנביא להסתלק מהעולם, אמר לפני ה': גלוי לפני כי העם
 הזה עתיד להתחייב ולרדת בגולה. הגידה נא לי אפוא: איך יתפרנסו ואיך ישבו בין העמים
 שגזרותיהם קשות כחם וכשרב השמש בעצם היום בתקופת תמוז, ולמה יהיו נעים ונדים
 בין עדרי בני עשו וישמעאל המשתפים את אליליהם כחברים אליך.

ח אִם־לֹא תִדְעִי לָךְ הַיְפָה בְּנִשְׁיִם צְאִי־לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת־גְּדִיִתֶיךָ עַל

להבין את התפלה

מְשַׁכְּנֹת הָרָעִים:

תרגום-אמר הקדוש ברוך הוא למשה הנביא: אם רוצה אתה לראות בגלות את כנסת ישראל משולה ליפה בנשים וכי תאהבנה נפשי- תלך בארחות הצדיקים ותסדר תפלה על פי רועיה ומנהיגי הדור, ותלמד את בניה שנמשלו לגדיי עזים, ללכת לבית הכנסת ולבית המדרש, ובזכות זאת יתפרנסו בגולה עד היום אשר בו אשלח את מלך המשיח, והוא ינהל אותם בנחת אל משכנותיהם, הוא בית המקדש אשר בנו להם דוד ושלמה רועי ישראל.

ט לְסִסְתֵי בְּרַכְבֵי פְרָעָה דְמִיתֵיךְ רְעִיתֵי:

תרגום-כאשר יצאו ישראל ממצרים רדפו פרעה ומחנהו אחריהם ברכב ובפרשים, והיתה הדרך סגורה לפניהם מארבע רוחות: מימין ושמאל היו מדברות מלאים נחשים שרפים, מאחוריהם פרעה רשע ומחנהו ולפניהם ים סוף. מה עשה הקדוש ברוך הוא? הוא נגלה בכח גבורתו על הים והוביש את הים ואת החמר לא הוביש. אמרו הרשעים והערב רב והנכרים אשר ביניהם: את מי הים היה יכול להוביש אבל את החמר איננו יכול להוביש. בשעה זו חרה אף ה' בהם ורצה להטביעם במי הים, כמו שנטבעו פרעה וחלו רכבו ופרשיו וסוסיו לולי משה הנביא, אשר פרש ידיו בתפלה לה' והשיב כעסו מהם, ופתח הוא וצדיקי הדור את פיהם ואמרו שירה ועברו בתוך ים סוף ביבשה בזכות אברהם יצחק ויעקב, ידידי ה'.

י נְאֻוּ לְחַלֵּיךְ בְּתַרְיִם צְוֹאֲרֵךְ בְּחֵרוֹזִים:

תרגום-כאשר יצאו אל המדבר אמר ה' למשה: כמה נאה העם הזה לתת להם דברי התורה שתהא כרסן בלחייהם, שלא יסורו מהדרך הטובה כמו הסוס המרסן, וכמה נאה ערפם לשאת על מצוותי כמו העל על ערף השור החורש בשדה ומפרנס את עצמו ואת בעליו.

יא תוֹרֵי זֶהָב נַעֲשֶׂה־לְךָ עִם נְקֻדֹת הַכָּסֶף:

תרגום-ובכן נאמר למשה: עלה לרקיע ואתן לך את שני לוחות האבן חצובים מספיר של כסא הכבוד, נוצצים כזהב טוב, מסדרים בשיטין, כתובים באצבעי, וחקוקים בהם עשרת הדברים המזקקים יותר מכסף המזקק שבע פעמים שבע, כמספר ענייניהם שמתפרשים בארבעים ותשעה פנים, ואתנם על ידיך בשביל עם בני ישראל.

יב עַד־שֶׁהִמְלַךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵי נִתַן רִיחוֹ:

תרגום-ובהיות משה רבם ברקיע עומד לקבל את שני לוחות האבנים והתורה והמצוה, קמו רשעי הדור ההוא והערב רב שביניהם ועשו עגל של זהב, והבאישו מעשיהם, ויצא להם שם רע בעולם, תחת אשר מלפנים היה ריחם נודף בעולם, ואחרי כן נבאש ריחם כנרד שריח רע מאוד, ועל בשרם עלתה צרעת.

יג צְרוּר הַמֶּר | דּוֹדִי לִי בֵּין שְׁדֵי יִלְיָן:

תרגום-בעת ההיא אמר ה' למשה: לך רד כי שחת עמך, הרף ממני ואכלם. אז שב משה ובקש רחמים מלפני ה', וה' זכר להם עקדת יצחק שאביו עקד אותו בהר המוריה על המזבח וישב ה' מכעסו, וישכן שכינתו ביניהם כמו מלפנים.

יד אֲשַׁלַּל הַכֶּפֶר | דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי:

תרגום-אז ירד משה ושני לוחות אבנים בידו, ובגלל חטא בני ישראל כבדו ידיו ונפלו ונשברו. אז הלך משה וידק את העגל ויפזר את עפרו בנחל, וישק את בני ישראל, ויהרג את כל אלה שהיו חייבים הריגה. ויעל שנית לרקיע והתפלל לפני ה' וכפר על בני ישראל, ואז נצטוה להקים המשכן והארון. בעת ההיא הזדרז משה ועשה את המשכן ואת כליו ואת הארון וישם בארון את שני הלוחות האחרונים ומנה את בני אהרון הכהנים להקריב קרבנות על המזבח ולנסך יין על הזבחים. ומנין היה להם יין לנסך? הלא הם היו במדבר, לא מקום כשר לזרוע לא תאנה וגפן ורמון, אלא היו הולכים לכרמי עין גדי ולוקחים משם אשכולות ענבים וסוחטים מהם יין ומנסכים על המזבח רבע ההין לכבש אחד.

טו הַנֶּדֶד יִפֶּה רַעֲיָתִי הַנֶּדֶד יִפֶּה עֵינַיִךָ יוֹנִים:

תרגום-כאשר עשו בני ישראל רצון מלכם הוא בדברו משבחם בפמליא של המלאכים הקדושים, ואמר: כמה נאה את בתי החביבה כנסת ישראל, בזמן שאת עושה רצוני ועוסקת בדברי תורתך, וכמה מתקנים מעשיך, ועיניך כגוזלים בני יונה שמתכשרים להקרב על גבי המזבח.

טז הַנֶּדֶד יִפֶּה דּוֹדִי אֶף נְעִים אֶף-עַרְשֵׁנוּ רַעֲנָה:

תרגום-משיבה כנסת ישראל לפני רבון עולם וכן אומרת: כמה נאה שכינת קדשך, בזמן שאתה שוכן בינינו ומקבל ברצון תפלתנו, ובשעה שאתה משרה בגורלינו חבה, ובנינו מתרבים בארץ ואנחנו מתרבים וגדלים כעץ שתול על עין המים שענפיו יפים ופריו רב.

יז קָרוֹת בְּתֵינֵנוּ אֶרְזִים רַחֲיִטָנוּ [רַהֲיִטָנוּ] בְּרוֹתִים:

תרגום-אמר שלמה המלך: כמה נאה בית מקדש שנבנה על ידי העצי ארזים, אבל יותר נאה יהיה בית המקדש שעתידי להבנות בימי מלך המשיח שקירותיו יהיו מארזים של גן העדן וכתליו מברוש ואשוח וארן.